

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 703/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo vydanému v konaní sp. zn. 15C/40/2025 a uzneseniam Krajského súdu v Žiline vydaným v konaniach sp. zn. 9Co/140/2025 a sp. zn. 11Cn/4/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu vydaným v konaní sp. zn. 15C/40/2025 a uzneseniami krajského súdu vydanými v konaniach sp. zn. 9Co/140/2025 a sp. zn. 11Cn/4/2025. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenia zrušiť, vec vrátiť príslušnému súdu na nové konanie a uložiť mu povinnosť rešpektovať právny názor ústavného súdu.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je spoluvlastníkom pozemku parcely registra C č. 2156/6 v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], na ktorom boli bez súhlasu spoluvlastníkov a bez akéhokoľvek zákonného povolenia umiestnené dve konštrukcie – garáž a prístrešok na drevo. Sťažovateľ bez bližšieho opisu skutkového a právneho stavu veci uviedol, že sa domáhal vydania neodkladného opatrenia, podal žalobu proti nečinnosti a ďalšie podania, avšak všetky súdy sa vyhli posúdeniu merita veci. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok sťažovateľ nepodal, keďže v zmysle § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, pričom sťažovateľ si pre svoju nepriaznivú finančnú situáciu advokáta nemôže dovoliť. Dovolanie je tak podľa mienky sťažovateľa preňho objektívne nedostupné.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje:

- a) Garáž a prístrešok na drevo sú v rozpore s územným plánom obce ■■■■■, znemožňujú využitie pozemku podľa jeho funkcie (verejné parkovanie), predstavujú trvajúci zásah do vlastníckeho práva sťažovateľa a zakladajú bezdôvodné obohacovanie osôb, ktoré ich užívajú. Obec ■■■■■ ako stavebný úrad odmietla konať s nesprávnym argumentom, že podľa § 43 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a § 2 ods. 1 zákona č. 25/2025 Z. z. Stavebný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov nejde o stavby. Tento záver je vecne nesprávny, svojvoľný a odporuje zákonu aj judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Sžk/43/2019, 1Sžk/53/2017), podľa ktorej je stavbou aj objekt osadený na upravenom podklade.
- b) Všeobecné súdy v napadnutých rozhodnutiach odmietli vecne preskúmať, či ide o stavby, či sú v rozpore s územným plánom, či dochádza k zásahu do vlastníckeho práva a či obec bola povinná konať. Súdy konali extrémne formalisticky, čo je v rozpore s judikatúrou ústavného súdu, a odopreli efektívnu súdnu ochranu sťažovateľa.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti vyplývajúce z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalšie procesné podmienky vyplývajúce z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Jednou z procesných podmienok konania pred ústavným súdom je povinnosť navrhovateľa byť zastúpený advokátom, ak sám navrhovateľ advokátom nie je (§ 34 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde). Navrhovateľ je povinný k návrhu na začatie konania pripojiť plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak o to požiada, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

6. Ústavný súd zistil, že doručená ústavná sťažnosť vykazuje nedostatok spočívajúci v absencii plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), t. j. k ústavnej sťažnosti nebolo plnomocenstvo vôbec priložené. Keďže sťažovateľ k návrhu nedoložil plnomocenstvo na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom ani nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu, nesplnil zákonnú požiadavku zakotvenú v § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd súčasne konštatuje, že návrh sťažovateľa na začatie konania v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde. Návrh sťažovateľa pôsobí neurčito a neúplne, odôvodnenie návrhu je nedostatočné a príliš všeobecné, teda neposkytuje základný východiskový rámec

pre rozhodovanie ústavného súdu. Ústavnej sťažnosti chýba relevantné ústavnoprávne odôvodnenie, t. j. konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, vzťahujúce sa na postup a napadnuté uznesenia všeobecných súdov. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu, a to tak, aby konkrétnym vecným okolnostiam bolo adresne priraditeľné porušenie niektorého zo sťažovateľom označených práv. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu, opatreniu alebo vo vzťahu k inému zásahu v ústavnej sťažnosti označeného orgánu verejnej moci ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020, I. ÚS 229/2022, I. ÚS 252/2024).

8. Ústavný súd zdôrazňuje, že v zmysle svojich právomocí a postupu nemá podľa ústavy a zákona o ústavnom súde postavenie vyšetrovacieho orgánu, ktorý si sám vyabstrahuje obsah podania sťažovateľa tak, aby o ňom mohol rozhodnúť, za predpokladu, že tak neurobil samotný sťažovateľ. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ústavná sťažnosť založená na všeobecných tvrdeniach o tom, že všeobecné súdy v napadnutých rozhodnutiach odmietli vecne preskúmať, či v danom prípade ide o stavby, či sú v rozpore s územným plánom, či dochádza k zásahu do vlastníckeho práva a či obec bola povinná konať, čím konali extrémne formalisticky, podmienku relevantného ústavnoprávneho odôvodnenia nespĺňa.

9. Zároveň podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Predloženie napádaného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkazu o inom zásahu orgánu verejnej moci, proti ktorým ústavná sťažnosť smeruje, je tak zákonom danou obligatórnou podmienkou konania pred ústavným súdom. Ústavný súd zistil, že k ústavnej sťažnosti neboli priložené kópie rozhodnutí, ktorými malo dôjsť podľa tvrdenia v návrhu na začatie konania k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa. Nedostatky návrhu spôsobujú, že ústavný súd nedokáže v danom prípade posúdiť ani to, či sú splnené procesné podmienky konania pred ústavným súdom ako včasnosť podania ústavnej sťažnosti, resp. vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

10. Ďalším identifikovaným nedostatkom ústavnej sťažnosti je formulovanie petitu ústavnej sťažnosti, ktorý znie tak, že „uzneseniami KS Žilina sp. zn. 9Co/140/2025, OS Námestovo sp. zn. 15C/40/2025-79, KS Žilina sp. zn. 11Cn/4/2025-42 bolo porušené moje základné právo podľa čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru“. Petitu ústavnej sťažnosti chýba presné, určité a konkrétne označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody [§ 123 ods. 1

písm. b) zákona o ústavnom súde]. Takto naformulovaný petit nemôže byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu, čo ho činí nevykonateľným.

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd je toho názoru, že ústavná sťažnosť vytvára priestor na dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, II. ÚS 138/2019, I. ÚS 130/2023, II. ÚS 164/2023).

12. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (neurčitého, resp. neúplného petitu a nedostatočného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019, I. ÚS 229/2022, I. ÚS 252/2024, II. ÚS 542/2024).

13. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, zaoberať sa ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Euboš Szigeti
predseda senátu